

PARAULES DE VIDA

Generant esperança

En parlar de la Santíssima Trinitat solem ateposar l'expressió «el Misteri» de la Santíssima Trinitat. Efectivament és un Misteri, però de grandesa.

Precisament, per la immensitat i grandesa tant de la seva identitat com del seu projecte salvador, Déu no hi cap dins els esquemes del cap humà.

Per això, hi ha una diferència abismal entre l'esforç religiós de l'home per acostar-se a Déu amb la raó humana i el do que Déu fa a la humanitat donant-se a conèixer Ell mateix en Jesucrist.

El diàleg de Jesús amb Nicodem (Jn 3,1-21) inclou un monòleg de Jesús que és veritable síntesi del Projecte diví de Salvació.

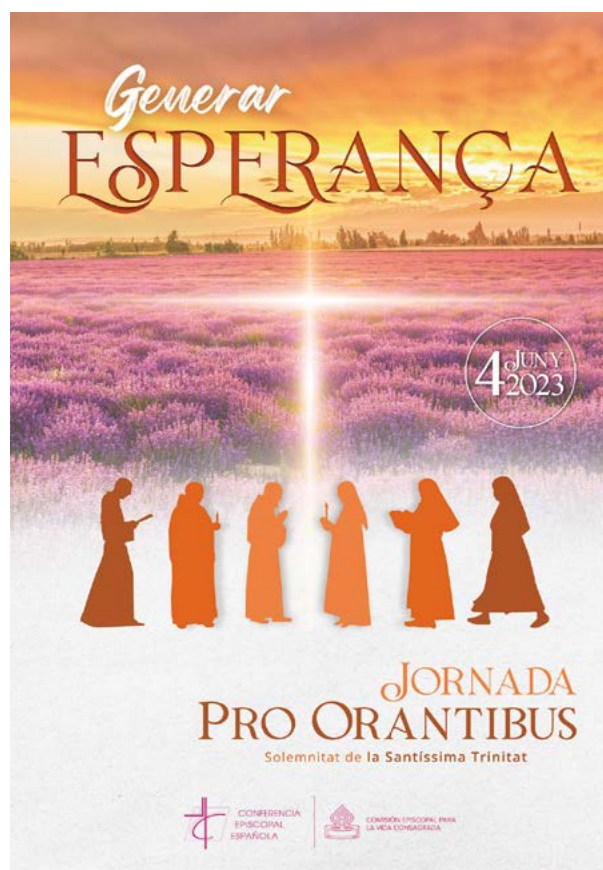
Qui és Déu només podem saber-ho amb garantia si Ell ens ho revela.

Ens ho recorda el Concili Vaticà II: *Per la seva bondat i saviesa plagué a Déu de revelar-se Ell mateix i fer conèixer el secret de la seva decisió per la qual, en l'Esperit Sant, l'home té accés al Pare per mitjà de Crist, Verb fet carn, i és fet partícip de la naturalesa divina (Dei Verbum 2).*

Evidentment, la identitat trinitària de Déu no la coneixem gràcies a la raó humana, però conèixer la identitat més profunda de Déu tampoc és un absurd irracional.

Qui soc jo, què penso i què desitjo, només podrà saber-ho el qui s'apropi a mi, observi de cor tot el meu obrar i sobretot escolti les meves confidències. Qui és cadascú mai pot ser fruit de la imaginació d'un altre.

La història de la humanitat és també la història de com Déu s'ha anat donant a conèixer progres-

sivament fins a completar en el seu Fill Unigènit la seva Revelació: *En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als nostres pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1).*

Amb una Revelació dinàmicament progressiva que es manifesta amb fets i paraules: els fets re-

forcen la veracitat de les paraules i les paraules aclareixen el sentit sovint ambigu dels fets.

El fonament de tot és el fet que *ningú no ha pujat mai al cel* per portar-nos els secrets de Déu fora d'Aquell que n'ha baixat, el Fill de l'home (Jn 3,13).

Per això pot afirmar solemnement l'evangelista Joan, acabant el seu Pròleg-resum: *Déu ningú no l'ha vist mai. Déu, Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat (Jn 1,18).*

L'amor del Pare Déu és la força motora de tota la seva obra benefactora. Ho precedeix absolutament, essent el seu objectiu la nostra *Salvació i Vida eterna: Déu ha estimat tant el món que li ha donat el seu Fill Únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en Ell sinó que tinguin vida eterna.*

Però aquest immens «do» de Déu reclama ser assumit per la nostra fe amb obertura a Déu de tot el nostre ésser. Tot regal resta inútil si no és acollit amb agraïment i si el receptor no segueix les instruccions pel seu ús profitós.

Així la fe, do de Déu i decisió lliure de cada persona, és acceptació viva del do diví en la forma concreta amb què ens ha estat donat.

Per això celebrem avui la Jornada *Pro Orantibus* tenint molt presents els Consagrats totalment a Déu. El seu testimoniatge de vida lliurada per complet a Déu és a la vegada una crida engrescadora per agrair de tot cor la seva Consagració i també una urgent convocatòria perquè tot el Poble de Déu no cessi de pregar insistentment per les Vocacions a la Vida Consagrada.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Qui és Jesús per a mi?

Darreres setmanes de la catequesi de primera comunió. La catequista demana als nens i nenes del seu grup que responguin, per escrit, a la pregunta: «Qui és Jesús per a mi?». Les respostes són diverses. Neixen del cor, del descobriment o referment de la pregària. Per a alguns ha estat un procés personal acompanyat per la família, per a altres un descobriment que les catequistes han generat. Llegim-les:

«Jesús és una llum. Sempre que tinc algun problema, és esperança. Una persona que sempre està al meu costat i m'ajuda en el que cal». «És com un pastor que cuida el seu ramat i té en compte totes les ovelles i, si alguna s'esca-

pa o perd, la busca sense defallir». «Jesús és una persona plena de pau i amb un cor gegant. És, també, un regal ple d'esperança, agraïment, confiança, consol de veritat, de perdó». «És un salvador que m'allibera dels meus temors». «Per a mi és un amic, un familiar, un consol. És una persona esperançada. Quan estic enfadat o enfonsat, Ell és al meu costat per acollir-me, per donar-me una sortida». «Un referent a seguir, per millorar moltes coses que m'aniria bé millorar. També és un amic que quan tinc

un problema o coses que no van, els hi puc explicar. Sé que Jesús m'escoltarà i ajudarà i em donarà forces per a demà. Quan reso a la nit ets com un camí en el que sempre trobo recursos per ser millor». «Jesús, ets l'*influencer* de tots els cristians, ets amor generós que reparteixes contínuament». «M'escoltes i m'entens quan tinc problemes. Sempre em portes pau i llum, esperança i agraïment. Sempre ets amb mi». «I que el podrem rebre en les comunions que farem al llarg de la nostra vida. Sempre a prop».

La pregunta de la catequista és una pregunta antiga, que el mateix Jesús va formular als seus deixebles. «Jesús, amb els seus deixebles, se'n va anar als pobles del voltant de Cesarea de Filip, i pel camí els preguntava: «Qui diu la gent que soc jo?». Ells li respongueren: «Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, algun dels profetes». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que soc?». Pere li respon: «Tu ets el Messies» (Mt 8,27-29). Una pregunta que tots els cristians ens hauríem de fer de tant en tant: «I vosaltres, qui dieu que soc?». Per més conèixer, per més estimar, per més seguir.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Generando esperanza

Al hablar de la Santísima Trinidad solemos anteponer la expresión «el Misterio» de la Santísima Trinidad. Efectivamente es un Misterio, pero de grandeza.

Precisamente, por la inmensidad y grandeza tanto de su identidad como de su proyecto salvador, Dios no cabe dentro de los esquemas de la cabeza humana.

Por eso, hay una diferencia abismal entre el esfuerzo religioso del hombre para acercarse a Dios con la razón humana y el don que Dios hace a la humanidad dándose a conocer Él mismo en Jesucristo.

El diálogo de Jesús con Nicodemo (Jn 3,1-21) incluye un monólogo de Jesús que es una verdadera síntesis del Proyecto divino de Salvación.

Quién es Dios solo podemos saberlo con garantía si Él nos lo revela.

Nos lo recuerda el Concilio Vaticano II: *Dispuso Dios en su sabiduría revelarse a Sí mismo y dar a conocer el misterio de su voluntad, mediante el cual los hombres, por medio de Cristo, Verbo encarnado, tienen acceso al Padre en el Espíritu Santo y se hacen consortes de la naturaleza divina (Dei Verbum 2).*

Evidentemente, la identidad trinitaria de Dios no la conocemos gracias a la razón humana, pero conocer la identidad más profunda de Dios tampoco es un absurdo irracional.

Quién soy yo, qué pienso y qué deseo, solo podrá saberlo quien se acerque a mí, observe de todo corazón mi obrar y sobre todo escuche mis confidencias. Quién es cada uno nunca puede ser fruto de la imaginación de otro.

La historia de la humanidad es también la historia de cómo Dios se ha ido dando a conocer progresivamente hasta completar en su Hijo Unigénito su Revelación: *En muchas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a los padres por los profetas. En esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo (He 1,1).*

Con una Revelación dinámicamente progresiva que se manifiesta con hechos y palabras: los hechos refuerzan la veracidad de las palabras y las palabras aclaran el sentido a menudo ambiguo de los hechos.

El fundamento de todo es el hecho de que *nadie ha subido al cielo sino el que bajó del cielo, el Hijo del hombre (Jn 3,13).*

Por eso puede afirmar solemnemente el evangelista Juan, acabando su Prólogo-resumen: *A Dios nadie lo ha visto jamás: Dios unigénito, que está en el seno del Padre, es quien lo ha dado a conocer (Jn 1,18).*

El amor del Padre Dios es la fuerza motora de toda su obra benefactora. Lo precede absolutamente, siendo su objetivo nuestra *Salvación y Vida eterna: Porque tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en Él no perezca, sino que tenga vida eterna.*

Pero este inmenso «don» de Dios reclama ser asumido por nuestra fe con apertura a Dios de todo nuestro ser. Todo regalo permanece inútil si no es acogido con agradecimiento y si el receptor no sigue las instrucciones para su uso provechoso.

Así la fe, don de Dios y decisión libre de cada persona, es aceptación viva del don divino en la forma concreta con que nos ha sido dado.

Por eso celebramos hoy la Jornada *Pro Orantibus* teniendo muy presentes a los Consagrados totalmente a Dios. Su testimonio de vida librada por completo a Dios es a la vez un llamamiento alentador para agradecer de todo corazón su Consagración y también una urgente convocatoria para que todo el Pueblo de Dios no cese de rogar insistentemente por las Vocaciones a la Vida Consagrada.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Missa en honor a la Mare de Déu de la Providència. Festa de Mig-Camí

El diumenge 23 d'abril se celebrà a l'Ermida de Mig-Camí la festa de la Mare de Déu de la Providència. A les 19 h celebrà l'Eucaristia Mn. Josep M. Membrado, amb la participació dels fidels de Tortosa i un petit grup d'algun poble de la comarca.

A l'homilia, Mn. Membrado ens deia: «Ens hem reunit en aquesta Ermida de Mig-Camí, dedicada a la Mare de Déu de la Providència, per celebrar la seua festa. Quan era seminarista veníem de tant en tant a visitar-la. Recordo que el nostre director espiritual, Mn. Tomàs Pallarès ens deia que de la Mare de Déu mai en parlarem prou; però no veníem el dia de Pasqua i de la seua festa, perquè era un lloc de trobada de molts tortosins i gent de la comarca.

«Avui hem vingut a pregar i hauríem de fer el desig comunitari de demanar-li a la Mare de Déu que ens ajude a sentir-nos cada dia més Església, com a comunitat de creients i seguidors de Jesús a través de la Paraula de Déu i de l'Eucaristia, la qual hem de celebrar-la de manera molt joiosa. Que la nostra Mare ens ajude a fer comunitat respectant-nos uns als altres. La fe no es troba en un llibre, perquè la fe és vida. La Mare de Déu ens diu: "Feu el que Ell us digui". Vivim cada vegada més en comunitat amb els germans que tenim al costat.»

Després de la benedicció final, la processó portant la imatge de la Mare de Déu de la Providència. Ens vam acomiadar amb un «Visca la Mare de Déu de la Providència» i tot seguit un fort aplaudiment.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Crist és el centre unificador de tota la realitat, és la resposta a tots els interrogants humans, és la realització de tot desig de felicitat, de bé, d'amor, d'eternitat, present en el cor humà» (19 de novembre).

@Pontifex_es: «Jesús, que està despullat en la creu, aixeca el vel sobre Déu i destrueix tota imatge falsa de la seva reialesa. Mirem-lo a Ell, per a trobar el valor de fer-nos servents per a regnar amb Ell» (20 de novembre).

@Pontifex_es: «Els monestirs contemplatius, amb el silenci orant i el sacrifici amagat, sostenen maternalment la vida de l'Església» (21 de novembre).

@Pontifex_es: «Cada vegada que ajuntem les mans i obrim el nostre cor a Déu, ens trobem en companyia dels sants anònims i dels sants reconeguts, que resen amb nosaltres i per nosaltres, com a germans i germanes grans que van passar per la nostra mateixa aventura humana» (22 de novembre).

Festa de la Mare de Déu de Montserrat

El dia 27 d'abril se celebra la festa de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya i anomenada popularment la Moreneta. A Tortosa vam celebrar-la com tots els anys amb una Missa a l'Ermita de Montserrat, de la qual s'encarrega la Parròquia de Sant Blai.

Mn. Josep M. Membrado començà l'homilia felicitant a totes les que portaven el nom de la Mare de Déu sota l'advocació de Montserrat, les autoritats i fidels presents i, tot seguit, va fer una reflexió sobre la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya. La Mare de Déu tenia els mateixos sentiments que Jesús i sant Josep. Tota la vida va estar al costat del seu Fill fins a la Creu. Era una dona del poble, senzilla, discreta i ocupava sempre el segon lloc. Després de la mort del Senyor els apòstols tenien por i algunes vegades es reunien amb Maria. Ells, en veure Jesús Ressuscitat els va desaparèixer la por. Maria, com a les noces de Canà, ens diu: «Feu tot el que Ell us digui.»

Avui hem proclamat a l'Evangeli la visitació de Maria a la seua cosina Elisabet.

La fe és essencial en la nostra vida cristiana i aquesta fe que practiquem ens ha d'unir a tots. Som germans i hem de crear vincles de caritat, d'unió i de pau. Va comentar Mn. Membrado un fet que va passar al desert de l'actual Líbia, on uns habitants van respondre al ser preguntats: «Nosaltres sense Eucaristia no tenim vida». També nosaltres neces-

sitem de la Paraula de Déu i de l'Eucaristia. Que la Mare de Déu ens acompanye i ens porte al seu Fill. Que així sigue.

Després de la benedicció final, vam fer la visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat i ens vam acomiadar amb el cant del *Virolai*.

Maria Joana Querol Beltrán

Jornada diocesana de joves a Càlig

Aquest any la jornada diocesana de joves s'ha fet a l'Ermita de la Mare de Déu dels Socors a Càlig. Hi han participat uns 60 adolescents acompanyats pels seus mossens i catequistes.

El lema de la jornada ha estat «Confia, aixeca't i camina com Maria». Ha sigut una jornada dedicada a engrescar per a la JMJ de Lisboa d'aquest estiu.

Hem disfrutat amb els jocs, gimcanes, pregària per la natura en 4 espais per pensar i trobar-nos amb Jesús acompanyats de la seua Mare. Mn. José Luis Arín, administrador diocesà, també ens ha pogut acompanyar i dirigir unes paraules.

Des de la Delegació de Joves volem agrair a totes les persones que han fet possible que aquesta jor-

nada es pugui fer i sigui un espai per a que els joves es puguin divertir, conèixer-se més entre ells i poder conèixer més a Jesús. Esperem que ells també ho hagin passat molt bé i fins a l'any que ve si Déu vol.

Equip de la Delegació de joves del Bisbat de Tortosa

AGENDA

- ▮ **Dilluns 5**, Seminari, a les 10.45 h, festa de Jesús Gran Sacerdot per Sempre.
- ▮ **Dijous 8**, Palau Episcopal, tinellet, a les 10.30 h, presentació de la Memòria de Càritas Diocesana. / Catedral, a les 12 h, Solemnitat de la Dedicació de la Catedral.
- ▮ **Dissabte 10**, Edifici Seminari, a les 9.30 h, Assemblea Diocesana de Càritas.
- ▮ **Diumenge 11**, Corpus Christi, catedral, a les 11.30 h, missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a set.) [Tb 1,1a.2;2,1-9 / Sl 111 / 12,1-12]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12,13-17]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cincorres (bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona; sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Marcel-

lí Champagnat, prev. fund. Gns. maristes (FSM, 1817).

7. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / Sl 24 / Mc 12,18-27]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dijous [Tb 6,10-11;7,1.9-17; 8,4-9a / Sl 127 / Mc 12,28b-34]. Tortosa: □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / Sl 145 / Mc 12,35-37]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i dr. de l'Església;

sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; sant Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna M. Taigi, mare de família.

10. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / Sl: Tb 13 / Mc 12,38-44]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la solemnitat) [Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jo 6,51-58]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicia, vg. cistercenca.

La Santíssima Trinitat (A)

COMENTARI

«Déu envià el seu Fill per salvar el món»

P arlar del misteri de la santíssima Trinitat que celebrem avui pot semblar molt difícil. Pensem en com explicar que hi hagi un sol Déu en tres persones, i no ho acabem d'entendre. Però si ens fixem en les lectures d'aquest diumenge en adonem que el que pretenen és que entenguem que Déu és amor, més que entrar en la comprensió del misteri trinitari. Ho veiem a l'evangeli: *Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen ell sinó que tinguin vida eterna.* Aquí se'ns revela un Déu que envia el seu Fill al món perquè tots els homes i dones puguem assolir la vida, i la vida plena, la vida eterna. Tot això és fruit de l'amor de Déu. El misteri de la Trinitat es tradueix en un Déu-Amor, que vol que tots els homes se salvin. Per això diu: *Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell.* La voluntat de Déu que és, per essència, amor no és la de condemnar ningú: això no entra en els seus plans; si ens condemnam és per culpa nostra. El mateix amor el trobem en la primera lectura. Déu passa davant Moisès i crida: *Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.* Ja a l'AT, doncs, es manifesta Déu com a fidel en l'amor, no deixarà mai, per tant, d'estimar-nos: i si ens envia la correcció és perquè trobem el camí de la vida perquè Déu sempre és compassiu i benigne. Per això Moisès amb tota confiança gosa dir-li: *Vingueu vós mateix a acompanyar-nos,* malgrat que el poble ha pecat contra Déu. Perquè sap que Déu continua estimant el seu poble. I a la segona lectura sí trobem una afirmació clara de la Trinitat. Sant Pau desitja als cristians de Corint: *que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor del Pare i el do de l'Esperit Sant siguin amb ells.* Amor, gràcia, do... Avui, doncs, no és un dia per intentar comprendre la Trinitat sinó sobretot per saber i viure que Déu és Amor, que ens estima infinitament, que vol la salvació de tots els homes i dones. I agrair aquest immens amor amb la nostra forma de viure.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinalda i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.»

Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

▶ Salm responsorial (Dn 3)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.

Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad.»

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

▶ Salmo responsorial (Dan 3)

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo.

Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.